

In memoriam



Op 15 oktober jl. overleed Rob Oosterom, de eerste voorzitter van de Werkgroep Tumormarkers (WGTM). Tijdens het diner van de voorjaarsvergadering van de NVKC in 1990 werd vanuit de twee categorale oncologieziekenhuizen, de Daniël den Hoed Kliniek en het Antoni van Leeuwenhoek Ziekenhuis, de aanzet gegeven om gezamenlijk een werkgroep te starten die het gebruik van tumormarkers in de klinische chemie zou begeleiden en waar mogelijk bevorderen. De samenwerking verliep voorbeeldig en werd door Rob in de juiste banen geleid. In een brief aan de toenmalige secretaris van de NVKC, collega Huisman, werd haarfijn uit de doeken gedaan, waarom deze werkgroep nodig was en zou moeten optreden onder auspiciën van de NVKC.

Rob had toen al zijn sporen verdiend met een aantal respectabele publicaties. In samenwerking met prof.dr.

F.H. Schröder werd verslag gedaan over de eerste ervaringen met prostaatspecifiek antigeen (PSA) en in dezelfde tijd werd onderzoek naar markers in klein-cellig longcarcinoom met de groep van dr. T. Splinter verricht. Daaraan voorafgaand had Rob veel gepubliceerd met prof.dr. S.W.J. Lamberts op het gebied van de endocrinologie.

Tijdens de oprichtingsvergadering van de werkgroep, slechts een half jaar na het eerste initiatief, werd Rob door de leden met algemene stemmen gekozen tot voorzitter. Onder zijn leiding kwam de werkgroep al snel tot de organisatie van het eerste symposium in 1991, met als onderwerp Tumormarkers bij prostaat-tumoren. Ook door de grote belangstelling van de urologen werd dit eerste evenement een groot succes. Dat dit symposium in Ouwehands Dierenpark werd gehouden, had zeker ook te maken met de relativerende inslag van de werkgroepvoorzitter.

In de daarop volgende jaren heeft de WGTM onder zijn bezielende leiding een plaats verworven binnen de Nederlandse Vereniging voor Klinische Chemie. Zijn bijdrage aan het Diagnostisch Kompas betreffende de hoofdstukken Multipele Endocriene Tumoren en CEA zijn hogelijk gewaardeerd. Door het aanvaarden van de functie van klinisch chemicus in het IKAZIA Ziekenhuis achtte Rob zich niet meer de juiste man voor het voorzitterschap en stelde zijn functie in 1995 ter beschikking. Hij is nog tot 1997 hoog gewaardeerd lid van onze werkgroep gebleven. Hij heeft afscheid genomen met een traan en vol goede herinneringen. De leden van de WGTM zullen hem gedenken als een innemend, geïnspireerd voorzitter en fijne collega.

Wij wensen zijn vrouw Jonet en de familie de kracht toe om het vroege verlies te verwerken.